

Komandi partur

Í komandi parti greiðir Maria frá prestum á Nesi, hon kendi, og um meslinga-grindina í Gøtu

Hans David í Guttastovu spann hóast hann var starblindur

Frida og Andreas Petur skuldu giftast. Tey doyðu ár um ár

Georg misti gentuna beint sum tey skuldu giftast

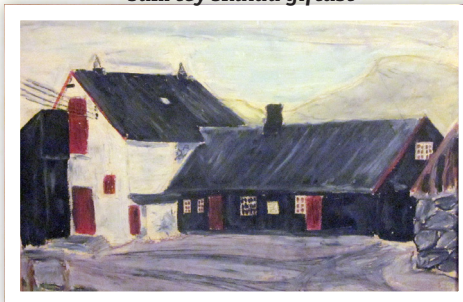
Hans David Ranghamar slerdi út av Tróndi í Gøtu í 1948

fór niður á Oringe, sum var ein stovnur fyri slík fólk. Har doyði hann.

Hans Elias var niðri undir krígunum, tað vóru Óla Jákup, mammubeiggja, og Elspa eisini. Tað frættist einki frá teimum uttan okkurt Reyða Kross bræv, sum hægst kundi hava 25 orð. Eg minnst væl, tá ið hann kom heim í kistu, sum

var av jarni. Hetta var neyðugt tá, tí tað tók so langa tíð at fáa eitt lík til Føroya.

Elspa Sofia hon var so røsk sum nakar, hóast hon var kúlut. Hon hevði seymistovu í Keypmannahavn. Seinni verður greitt meira frá henni.

Gamli handilin hjá Tummas Jakku á Geilabø í Nordragøtu, har Hans Elias arbeiddi. Myndaeigari var Margretha á Geilabø, sum doyði fyri kortum

ANNA EVENSEN: PÁTRÚGV OG BRÚDLEYP Á NESI

Hildið verður fram við frásøgnina hjá Onnu Evensen:

Huset med Døren der smækkede

Engang gik mine to Døtre med Karlen og Pigen ud for at se til en anden lille Pige, der boede i Nærheden og som gik i skole hos vor Lærerinde. Da de kom derud, skulde de have Kaffe. Som de nu sidder allerbedst, hørte de, at Manden, der sad ude i Køkkenet ved Ildstedet, gik hen og lukkede Yderdøren haardt i idet han sagde: »Det er da ogsaa underligt med den Dør, kan den da ikke staa lukket?«

Da det havde gentaget sig et Par Gange, gik de derud for at høre, hvad der var paa færde. Han forklarede, at Døren ikke kunde staa lukket. Ligesom han sagde det, var det som om en Haand tog i Klinken og de saa alle, at den løftedes, og at Døren gik op. Da de atter og atter lukkede Døren, og den hver Gang blev lukket op, blev de enige om, at naar den næste Gang gik op, vilde de tage Lampen og styrtte ud og se, hvem det var, der narrede dem. Atter gik Døren op, de greb Lampen og løb rundt om Huset. Der var intet, absolut intet, og da det var en dejlig stille Aften (Lampen brændte jo ude), kunde det ikke være Blæsten, der smækkede Døren i. De gik saa atter ind, men Klinken blev ved med at gaa op hele Aftenen. Tilsidst blev de jo noget uhyggelige ved det og gik saa hjem.

Den fremsyntes Fodspor

Paa Hjemvejen maatte mine Døtre gaa foran,

medens Jegvan gik bagefter med Søsteren, Jegvan var jo »fremsynt«, saa ingen maatte gaa i hans Fodspor, for »saa« han »Noget«, vilde den eller de, der traadte i hans Fodspor, komme til at se det samme. Da Datteren oppe fra Huset Dagen efter kom i Skole, spurgte vi hende, om hvordan det saa var gaaet med Døren. Jo, Faderen havde til sidst bundet den, og saa forblev den lukket. Dagen efter fik de at vide, at en af Mandens Slægtninge var død oppe paa Island, dog ikke den Aften med Døren.

Færøsk Bryllup

Min Mand talte kun i Næs Kirke, der laa lige i Nærheden af Præstegaarden. Der var en temmelig stor Menighed. Færingerne var den Gang mere religiøse end nu og gik ofte i Kirke. Jeg vil gerne fortælle lidt om, hvorledes det gik til ved ét af de gode gammeldags Bryllupper.

Hver Gang der skulde være Bryllup, skulde vi i Præstegaarden bage alt det Brød, der skulde bruges til Gildet. Mærkeligt nok var der ikke andre Bagerovne end Præstegaardens, til Gengæld var den ogsaa stor.

Cirka 6 Dage før Gildet kom Bryllupsfamilien med en hel Tønde Rugmel, med Hvedemel, Smør, Sukker og andet godt. Der fulgte altid den Besked med, at vi bare skulde bage væk til Melet var opbrugt. Det kan nok være, at mine Piger og jeg fik travlt. Først bagte vi Brødet og de store Kager. Vi leverede selv Mælken. Bryllupsdagen, eller dagen før, kom de med store Kurve og hentede alt det bagte.

Brudefolkene laante eller lejede nogle Nabohuse, hvis Ejere skulde sørge for Beværtning og Natteleje til de Gæster, der (ofte) kom sejlen de Aftenen før Brylluppet.

Naar de alle var samlede, fik de Aftensmad, Pølse, Lammesteg, Kartofler og Smørebød. Efter Maaltidet lagdes der Raad op om, hvem der skulde følge med hvem til Kirken den næste Dag. Det var nemlig skik, at Brud og Brudgom gik foran med hinanden under Armen, og derefter sluttede Følget op bag dem, ogsaa »Par om Par« og med hinanden under Armen. Brudefolkene, der jo vidste hvem der kom til Højtideligheden, morede sig med at parre dem sammen, som man vidste godt kunde lide hinanden. Undertiden parrede man de største Kontraster, eller endog Uvenner, sammen – noget der altid vakte vild Munterhed. Naar dette Anliggende var ordnet, færdigdrøftet, tog de fat paa Dansen, der dansedes i Reglen til Kl. 11.

Bryllupsdagen kom de øvrige Gæster, nogle vandrende over Fjeldet, andre sejlen de. Vore Piger havde meget travlt med at tage imod alle disse Mennesker, der ofte var saa drivvaade, at deres Tøj skulde Tørres, nogle skulde børstes eller have pudset Sko.

Naar alle Gæsterne var samlet i Præstegaarden, stillede Bruden sig op i Døren og raabte udover Forsamlingen, hvem der skulde følges med hvem. Derefter gik de, der endnu ikke var i Stadsen, hjem og pyntede sig, og saa samledes de igen i Præstegaarden.

Brud og Brudgom tog hinanden under Armen, og saa gik de op imod Kirken fulgt af to Brudesvende og to Brudepiger, samt af alle Gæsterne, der gik i deres færøske Dragter, Par efter Par, saaledes som det var bestemt og alle med hinanden under Armen. Det saa meget smukt ud, naar hele Følget en straalende Solskinsdag bevægede sig op mod

Kirken. Efter Brylluppet gik Gæsterne over i Gildehusene, hvoraf det ene blev benyttet til at spise i, det andet til at danse i og det tredje at lege i.

Drunnur í brúdleyp

Ved Bryllupsbordet, der var dækket i Hesteskoform, sad Brudeparret i Midten, saa alle kunde se de lykkelige. Stuen var ikke særlig pyntet, kun var den bedre oplyst end sædvanligt. Festmaaltidet bestod af Sago- eller Sødsuppe, Okse- eller Lammesteg og tilslut store Lagkager. Lammestegen bestod altid af Bagkroppen, der blev baaret hel ind paa et Fad. Lammehalen blev under megen Skæmt skaaret af og lagt paa en Tallerken, der overrasktes en af Gæsterne med et tolinet Rim som: »Med denne lille Hale, skal gerne følge en Tale.« og saa skulde Modtageren straks fortsætte Rimet, række Tallerkenen til den næste, der atter skulde rime o.s.fr. Det kunde være meget morsomt, da mange var hele Mestre i at rime. Var der mange Gæster, spistes der i flere Hold med Brudefolkene, Familien og de ældste i første Hold.

Efter Maaltidet gik man over i Dansehuset og begyndte Dansen. Først blev der sunget en Brudevise, den begyndt saaledes:

Isaks Vise:

I ærlige brudefolk giver på agt, hvad vi for eder vil sjunge om Isak, den patriark, hvor han sit giftermål finge; deraf får I både trøst og lære, at Gud vil ægteskabsfordrer være, om de monne hannem frygte.